

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-5S/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1016202664
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jeannette Hajdinová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1016202664.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

SpisovaZnacka

Správny súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jeannette Hajdinovej a členov senátu Mgr. Pavla Ištóka a JUDr. Iny Šingliarovej, v právnej veci žalobcu: Lesoochranské zoskupenie VLK, občianske združenie, so sídlom Tulčík 310, 082 13 Tulčík, IČO: 31 303 862, právne zastúpeného advokátkou JUDr. Ivetou Rajtákovou, so sídlom Štúrova 20, 040 01 Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Nám. Ľ. Štúra 1, 812 35 Bratislava, za účasti: 1. Alpine Oil and Gas, s.r.o., so sídlom Hodžovo nám. 7283/1A Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 06, IČO: 36 702 722, 2. Societatea Nationala de Gaze Naturale „ROMGAZ“ S.A., so sídlom v Rumunsku P-TA, C.I. Motas NR 4, Medias, 551090, 3. JKK Carpathian B.V., so sídlom v Holandskom Kráľovstve, Schiphol Boulevard 283, Toren F, 7e Verdieping, 111BH Schiphol, v konaní o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. 52250/2016 (1) sp. zn. 7738/20169.2 zo dňa 29.9.2016, takto

rozhodol:

SpisovaZnacka

I. Správny súd v Bratislave opatrenie žalovaného ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 52250/2016 (1) sp. zn. 7738/20169-9.2 zo dňa 29.9.2016 spolu s rozhodnutím Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 5019/2016-7.3, číslo záznamu 32020/2016 zo dňa 7.6.2016 z r u š u j e a v e c v r a c i a orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania pred správnym súdom a kasačným súdom.

III. Ďalším účastníkom súd právo na náhradu trov konania pred správnym súdom a kasačným súdom n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

SpisovaZnacka

Odôvodnenie

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Na základe návrhu ďalšieho účastníka konania 1/ žalovaný začal dňa 20.04.2016 konanie podľa § 23 zákona č. 569/2007 Z. z. o geologických prácach (geologický zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len geologický zákon) vo veci zmeny (zmenšenia) prieskumného územia „Snina - ropa a horľavý zemný plyn“ (ďalej len prieskumné územie).

2. Dňa 06.05.2016 žalobca doručil žalovanému podanie zo dňa 04.05.2016, ktorým sa domáhal postavenia účastníka v konaní vo veci zmeny prieskumného územia, pretože môžu byť dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny.

3. Žalovaný rozhodnutím číslo spisu: 5019/2016-7.3, číslo záznamu: 28109/2016 zo dňa 18.05.2016 podľa § 14 ods. 1, § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok alebo SP) vylúčil žalobcu zo správneho konania vo veci predĺženia doby platnosti prieskumného územia ďalšieho účastníka 1/. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca dňa 07.06.2016 rozklad, o ktorom rozhodol minister životného prostredia SR, rozhodnutím č. 6422/2016-9.2 (14/2016-rozkl.), záznam č.: 39045/2016 (1) zo dňa 13.07.2016, tak že rozklad žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

4. K návrhu ďalšieho účastníka 1/ na zmenšenie prieskumného územia zaujali stanoviská Ministerstvo zdravotníctva SR, Štátny geologický ústav Dionýza Štúra a Obvodný banský úrad v Košiciach.

5. Rozhodnutím č. 5019/2016-7.3, číslo záznamu 32020/2016 zo dňa 7.6.2016 žalovaný zmenil - zmenšil rozlohu prieskumného územia na 34,36 km² a predĺžil dobu platnosti prieskumného územia o päť rokov do 01.08.2021.

6. Proti uvedenému rozhodnutiu podal v zákonnej lehote rozklad žalobca, na ktorý reagoval minister životného prostredia Slovenskej republiky opatrením č. 52250/2016 (1) sp. zn. 7738/20169.2 zo dňa 29.9.2016, tak že ho nie je možné posudzovať ako rozklad, nakoľko nebol podaný účastníkom konania. Žalovaný dospel k záveru, že žalobca ako podávateľ rozkladu bol z konania právoplatne vylúčený, nie je účastníkom konania vo veci predĺženia doby platnosti a zmeny prieskumného územia, pretože nie je a nebol držiteľom prieskumného územia a konaním o predĺžení doby platnosti a zmene prieskumného územia nebol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach, čo odvodil z § 23 ods. 9 geologického zákona.

7. V predmetnom opatrení žalovaný zároveň uviedol, že osobitná komisia preskúmala meritórne dôvody predložené v podaní žalobcu a následne jej závery odcitoval, stotožnil sa s nimi a skonštatoval, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom, na základe spoľahlivo zisteného stavu veci a obsahovalo všetky potrebné náležitosti rozhodnutia.

II. Žaloba

8. Žalobca podal proti opatreniu žalovaného ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 52250/2016 (1) sp. zn. 7738/20169.2 zo dňa 29.9.2016 správnu žalobu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti opatrenia žalovaného a jeho zrušenia spolu s prvostupňovým rozhodnutím č. 5019/2016-7.3, číslo záznamu 32020/2016 zo dňa 7.6.2016 a vrátenia veci orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

9. Žalobca namietal, že napadnuté opatrenie žalovaného, ako aj prvostupňové správne rozhodnutie je nezákonné z dôvodov uvedených v ustanovení § 191 ods. 1 písm. c), d), e) a g) zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len SSP), teda z dôvodov, že rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy

bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia, alebo opatrenia vo veci samej.

10. Žalobca namietal, že názor žalovaného, že žalobca nemá postavenie účastníka administratívneho konania, je nezákonný. Žalobca je organizáciou podporujúcou ochranu životného prostredia a je preto podľa čl. 2 ods. 2 Aarhuského dohovoru zainteresovanou verejnosťou, ktorá je alebo by mohla byť ovplyvnená rozhodovacím procesom, týkajúcim sa životného prostredia, alebo sa o tento proces zaujímajúcou. Určenie prieskumného územia zahŕňa oprávnenie pre držiteľa prieskumného územia vykonávať geologické práce, pričom ako orgán ochrany prírody je dotknutým orgánom v konaní o určení prieskumného územia a aj predĺžení jeho doby platnosti. Žalobca má právo na účasť v konaní o predĺžení doby platnosti prieskumného územia.

11. Žalobca súčasne namietal, že žalovaný tým, že mu neumožnil rovnako ako prvostupňový správny orgán vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia, spôsobu jeho zistenia a navrhnúť jeho doplnenie, porušil podstatným spôsobom ustanovenia o konaní pred správnym orgánom. Bolo povinnosťou žalovaného postupovať analogicky podľa ust. § 30 ods. 1 písm. h) Správneho poriadku, prvostupňové rozhodnutie zrušiť a konanie zastaviť, keďže konanie bolo začaté bez toho, aby skupina držiteľov podala návrh v súlade s § 24 ods. 10 geologického zákona.

12. Žalobca namietal, že Societea Nationale de Gaze Naturale „ROMGAZ“ S.A., organizačná zložka Bratislava, nemá v predmete činnosti prieskumné územie, nemôže preto vykonávať inú činnosť, ako tú, ktorá je ako predmet jej činnosti zapísaná v Obchodnom registri SR.

13. Nesprávne právne posúdenie veci videl žalobca v skutočnosti, že podľa § 24 ods. 8 geologického zákona možno požiadať o predĺženie doby len raz a keďže v predmetnej veci už prieskumné územie určené dňa 01.08.2006 bolo dňa 27.07.2010 predĺžené na dobu 4 rokov do 01.08.2014, opakované predĺženie prieskumného územia na dobu nevyhnutne potrebnú na dokončenie geologických prác nebolo prípustné.

14. Nedostatočné zistenie skutkového stavu, žalobca videl v skutočnosti, že žalovaný v napadnutom opatrení označil odborné stanovisko zo dňa 16.01.2015, netvoriace podklad rozhodnutia, z ktorého nemožno vyvodiť záver o neexistencii významného vplyvu na územie Natura 2000, keďže prieskumné územie sa nachádza v Chránenom vtáčom území Laborecká vrchovina a je súčasťou európskej sústavy chránených území Natura 2000.

15. Žalobca ďalej namietal, že starosta obce Oľka doručil žalovanému dňa 09.03.2016 podanie v ktorom poukázal na zosuvy pôdy a žiadal o posúdenie vplyvu činnosti ďalšieho účastníka 1/ na stabilitu katastrálneho územia ako aj posúdenie vykonanej a plánovanej činnosti. Podľa žalobcu ide o podnet podľa § 19 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o posudzovaní vplyvov na životné prostredie), ktorým sa začalo konanie o predbežnej otázke s povinnosťou žalovaného prerušiť administratívne konanie do jeho skončenia.

III. Vyjadrenie žalovaného a ďalšieho účastníka 1/

16. Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že skutočnosť, že dotknutým orgánom v konaní o určení prieskumného územia je aj príslušný orgán ochrany prírody a krajiny, automaticky nezakladá žalobcovi postavenie účastníka konania. Ak žalobca vo všeobecnej rovine poukáže na to, že určitým konaním dôjde k ohrozeniu životného prostredia, neznamená to jeho účasť v konaní. Skonštatoval, že držiteľ prieskumného územia nemusí byť súčasne aj držiteľom geologického oprávnenia a z ustanovenia § 24 ods. 8 geologického zákona nemožnosť opätovného predĺženia doby platnosti prieskumného územia nevyplýva.

17. Ďalší účastník 1/ vo vyjadrení k žalobe uviedol, že mu bolo ďalšími dvomi držiteľmi prieskumného územia udelené poverenie, ktoré sa nachádza v spise o určení prieskumného územia, bol teda oprávnený konať a podať návrh na predĺženie doby platnosti prieskumného územia. Skonštatoval, že

držiteľ prieskumného územia, nemusí byť súčasne aj držiteľom geologického oprávnenia a obdobne ako žalovaný dospel k záveru, že z ustanovenia § 24 ods. 8 geologického zákona nemožnosť opätovného predĺženia doby platnosti prieskumného územia nevyplýva.

18. Ďalší účastníci 2/ a 3/ sa k žalobe nevyjadrili.

IV. Replika žalobcu

19. Žalobca v replike doručenej súdu dňa 06.04.2024 zotrval na námietkach uvedených v žalobe, poukázal na vzťah § 22 ods. 1 geologického zákona k § 2 Obchodného zákonníka, ako aj povinnosť žalovaného vyplývajúcu z § 24 geologického zákona, ktorá čo do rozsahu a spôsobu konania je limitovaná čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

20. Ďalší účastníci konania 1/ až 3/ sa k replike žalobcu nevyjadrili.

V. Duplika žalovaného

21. Žalovaný v duplike poukázal na ustanovenia zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13.12.2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (ďalej len smernica EIA) ako aj smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2014/52/EÚ z 16.04.2014, ktorou sa mení smernica EIA (ďalej len revidovaná smernica EIA) ako aj príslušné ustanovenia geologického zákona a skonštatoval, že posudzovanie vplyvov na životné prostredie je možné uskutočniť pred povolovacím konaním, integrované v rámci povoloacieho konania, prípadne samotné posudzovanie môže byť oprávnením, na základe ktorého možno navrhovanú činnosť realizovať, pričom určovanie prieskumných území nie je povolovacím konaním, ktorému by mal predchádzať postup podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

22. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že dňa 18.06.2018 nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o zrušení prieskumného územia č. 6110/2018-5.3 zo dňa 25.05.2018, ktorým žalovaný rozhodol na žiadosť držiteľov prieskumného územia o zrušení prieskumného územia a navrhol, aby súd z dôvodu, že odpadol dôvod konania, konanie zastavil alebo žalobu ako nedôvodnú v plnom rozsahu zamietol.

23. Žalovaný a ďalší účastníci konania 1/ až 3 / sa k duplike žalovaného nevyjadrili.

VI. Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave a Najvyššieho súdu SR

24. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1S/97/2016-220 zo dňa 11.07.2018 konanie zastavil. V odôvodnení uznesenia poukázal na novú právnu skutočnosť, ktorá nastala v priebehu súdneho konania, a to právoplatné zrušenie prieskumného územia, čím odpadol dôvod pokračovať v konaní, a preto konanie podľa ustanovenia § 99 písm. g) SSP v spojení s § 177 ods. 1 SSP zastavil.

25. Proti uvedenému uzneseniu podal kasačnú sťažnosť žalobca, o ktorej rozhodol Najvyšší súd SR uznesením sp.zn. 8Sžfk/36/2018 zo dňa 28.11.2019, tak že uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/297/2016-220 zo dňa 11.07.2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR uviedol, že v prejednávanej veci správny súd vec nesprávne právne posúdil, keď nesprávne aplikoval ustanovenie § 177 ods. 1 SSP, ktoré pojednáva všeobecne o aktívnej vecnej legitímácii fyzických a právnických osôb v správnom súdnictve a následne preto nesprávne vyvodil, že bolo v prejednávanej veci potrebné skúmať, či napadnuté rozhodnutie môže zasiahnuť alebo sa dotýkať subjektívnych práv alebo právom chránených záujmov žalobcu a či by žalobca mal zrušením rozhodnutia reálnu možnosť dosiahnuť materiálne iné rozhodnutie v jeho prospech. Zainteresovaná verejnosť sa správnou žalobou nedomáha ochrany svojich subjektívnych práv a právom chránených záujmov, ktoré mali byť rozhodnutím alebo o patrením orgánu verejnej správy porušené alebo priamo dotknuté, ale domáha sa ochrany verejného záujmu v oblasti životného prostredia. Sama skutočnosť, že rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ktoré bolo napadnuté správnou žalobou zainteresovanej verejnosti, bolo zrušené, zaniklo či

stratilo svoju platnosť alebo účinky ešte neznamená, že nemohol byť rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy porušený verejný záujem na ochrane životného prostredia.

VII. Verejné vyhlásenie rozsudku

26. V zmysle § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 398/2022 Z.z. prešiel výkon súdnictva od 01.06.2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave. Z uvedeného dôvodu je spis Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/8/2020 vedený na Správnom súde v Bratislave pod sp. zn. BA-5S/8/2020.

27. Správny súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z.z. v spojení s § 10 a § 13 SSP rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 21.02.2024, keďže žalobca aj žalovaný súhlasili s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania, a ďalší účastníci konania 1/ až 3/ nariadenie pojednávania vo veci nežiadali.

28. Okrem uvedeného správny súd poukazuje aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj len ESLP) vo veci Varela Assalino proti Portugalsku zo dňa 25.4.2002, č. sťažnosti 64336/01, v zmysle ktorého ESLP nedospel k záveru, že článok 6 Dohovoru vždy zahŕňa právo na verejné pojednávanie bez ohľadu na povahu otázky, ktorá má byť vyriešená; je legitímne, keď vnútroštátne orgány berú do úvahy požiadavky efektivity a hospodárnosti konania [rozsudok Jan-Ake Andersson proti Švédsku zo dňa 29.10.1991, séria A č. 212-B, s. 45, § 27; rozsudok A. B. proti Švédsku (č. 2) zo dňa 19.2.1998, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I, s. 168, § 46; rozsudok Schuler-Zraggen proti Švajčiarsku z 24.06. 1993, séria A č. 263, s. 19, § 58]. V konaní, v ktorom sa majú riešiť iba právne otázky, postačuje preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie a pre spor z nich vyplývajúci sa javia byť výhodnejšie skôr písomné vyjadrenia ako ústne prednesy. V predmetnom konaní sa správny súd (ktorý nie je súdom skutkovým, ale preskúmava zákonnosť napadnutého rozhodnutia, teda jeho právnu stránku) na základe predloženého administratívneho spisu zameril na skúmanie právnej otázky a správnosť aplikácie ustanovení geologického zákona a Správneho poriadku, preto aj v tomto konaní možno postupovať podľa záverov ESLP vyjadrených vo vyššie citovaných rozhodnutiach a vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

VIII. Relevantná právna úprava

29. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa § 3 ods. 1 SSP na účely tohto zákona sa rozumie a) administratívnym konaním postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov, b) rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka, c) opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté, d) nečinnosťou orgánu verejnej správy stav, keď orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní, alebo stav, keď orgán verejnej správy protiprávne z úradnej povinnosti nezačal administratívne konanie, e) iným zásahom orgánu verejnej správy faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

31. Podľa § 6 ods.1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

32. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

33. Podľa § 491 ods. 1 SSP ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa odseku 2 právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

34. Podľa § 493e SSP konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

35. Podľa čl. 44 ods. 1 až ods. 6 Ústavy SR Každý má právo na priaznivé životné prostredie (ods. 1). Každý je povinný chrániť a zveľaďovať životné prostredie a kultúrne dedičstvo (ods. 2). Nikto nesmie nad mieru ustanovenú zákonom ohrozovať ani poškodzovať životné prostredie, prírodné zdroje a kultúrne pamiatky (ods. 3). Štát dbá o šetrné využívanie prírodných zdrojov, o ochranu poľnohospodárskej pôdy a lesnej pôdy, o ekologickú rovnováhu a o účinnú starostlivosť o životné prostredie a zabezpečuje ochranu určeným druhom voľne rastúcich rastlín a voľne žijúcich živočíchov (ods. 4). Poľnohospodárska pôda a lesná pôda a kone obnoviteľné prírodné zdroje požívajú osobitnú ochranu zo strany štátu a spoločnosti (ods. 5). Podrobnosti o právach a povinnostiach podľa odsekov 1 až 5 ustanoví zákon (ods. 6).

36. Podľa čl. 45 Ústavy SR každý má právo na včasné a úplné informácie o stave životného prostredia a o príčinách a následkoch tohto stavu.

37. Podľa § 2 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o životnom prostredí) životným prostredím je všetko, čo vytvára prirodzené podmienky existencie organizmov vrátane človeka a je predpokladom ich ďalšieho vývoja. Jeho zložkami sú najmä ovzdušie, voda, horniny, pôda, organizmy.

38. Podľa § 2 ods. 1 geologického zákona geologické práce sú geologický výskum a geologický prieskum.

39. Podľa § 2 ods. 2 geologického zákona geologický výskum sa člení na a) základný geologický výskum, b) regionálny geologický výskum.

40. Podľa § 2 ods. 3 písm. a/ geologického zákona geologický prieskum sa člení na ložiskový geologický prieskum, ktorý sa člení na etapy 1. vyhľadávací ložiskový geologický prieskum, 2. podrobný ložiskový geologický prieskum, 3. ťažobný ložiskový geologický prieskum.

41. Podľa § 2 ods. 4 geologického zákona za geologické práce, ak súvisia s prácami uvedenými v odsekoch 2, 3 a 5, sa podľa tohto zákona považujú tieto práce: a) geofyzikálne práce a geochemické práce, b) technologické práce, laboratórne práce, terénne meračské práce a technické práce, najmä vrtné práce, podzemné práce a zemné práce, výstavba a prevádzkovanie dočasných merných objektov, zatlačacích a pozorovacích staníc, skúšobných zariadení, zriaďovanie dočasných pracovísk a prístupových ciest k nim.

42. Podľa § 3 písm. i/ geologického zákona ložiskový geologický prieskum je prieskum, ktorým sa skúmajú ložiská nerastov, zisťujú a overujú ich zásoby a spracúvajú geologické podklady na ich využívanie a ochranu, zisťujú a overujú sa geologické podmienky na zriaďovanie a prevádzku podzemných zásobníkov plynov a kvapalín v prírodných horninových štruktúrach a podzemných priestoroch, zisťujú a overujú sa geologické podmienky na sprístupňovanie jaskýň, zaistenie stability podzemných priestorov, zabezpečovanie a likvidáciu starých banských diel a na zriaďovanie a prevádzku

prírodných horninových štruktúr a podzemných priestorov na účely trvalého ukladania oxidu uhličitého do geologického prostredia (ďalej len „ukladanie“) podľa osobitného predpisu.

43. Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 51/2008 Z.z., sa ložiskovým geologickým prieskumom a) skúmajú geologické pomery ložiska a jeho tektonická stavba, b) sleduje rozmiestnenie jednotlivých nerastov podľa kvality, c) skúmajú banskotechnické podmienky, ktoré môžu ovplyvniť dobývanie zistených a overených zásob nerastov tvoriacich ložiská, d) rieši možnosť ukladania odvalov, výsypiek a odkalísk spolu s predpokladanými vplyvmi na životné prostredie, e) skúmajú hydrogeologické pomery ložiska, f) zisťuje výskyt a akumulácia podzemných vôd, ktoré môžu ovplyvniť spôsob dobývania ložiska, g) zisťujú a overujú geologické podmienky na zriaďovanie a prevádzku podzemných zásobníkov plynov a kvapalín v prírodných horninových štruktúrach a podzemných priestoroch, zisťujú a overujú geologické podmienky na sprístupňovanie jaskýň, zaistenie stability podzemných priestorov, h) zisťujú a overujú geologické podmienky na zabezpečovanie a likvidáciu starých banských diel, i) zisťujú a overujú geologické podmienky prírodných horninových štruktúr a podzemných priestorov na účely trvalého ukladania oxidu uhličitého do geologického prostredia (ďalej len „ukladanie“).

44. Podľa § 4 ods. 3 písm. a/ vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 51/2008 Z.z., sa pri rozdelení ložiskového geologického prieskumu na etapy vo vyhľadávacom prieskume 1. vyhľadáva a overuje výhradné ložisko alebo ložisko nevyhradeného nerastu, pričom sa na zistenom výhradnom ložisku určí jeho približný rozsah a v jeho časti sa overia a vypočítajú zásoby kategórie Z-2; v ostatnej časti sa overia a vypočítajú zásoby kategórie Z-3 alebo prognózne zdroje, na zistenom ložisku nevyhradených nerastov sa overí a vypočíta množstvo zásob, približný rozsah, kvalita a typy suroviny, 2. zisťujú a overujú vhodné horninové štruktúry alebo podzemné priestory, ich prípadné netesnosti a ich vhodnosť na uskladňovanie plynov a kvapalín, 3. zisťujú možnosti výskytu jaskýň, ich možný priebeh, rozsah, viazanosť na štruktúry a zloženie horninového prostredia, skúmajú sa podmienky stability jaskynných a iných podzemných priestorov, 4. zisťujú geologické podmienky vplyvu starých banských diel na povrch a navrhujú sa opatrenia na ich zabezpečenie a likvidáciu, 5. zisťujú a overujú vhodné horninové štruktúry alebo podzemné priestory, ich prípadné netesnosti a ich vhodnosť na ukladanie.

45. Podľa čl. 6 ods. 1 Aarhuského dohovoru, každá strana a) uplatní ustanovenia tohto článku vo vzťahu k rozhodnutiam, či povoliť navrhované činnosti uvedené v Prílohe I; b) v súlade so svojím vnútroštátnym právom tiež uplatní ustanovenia tohto článku na rozhodnutia o navrhovaných činnostiach neuvedených v Prílohe I, ktoré môžu mať významný vplyv na životné prostredie. Strany na tento účel určia, či určitá navrhovaná činnosť podlieha týmto ustanoveniam, c) môže sa rozhodnúť, a to od prípadu k prípadu, ak to vnútroštátne právo umožňuje, neuplatňovať ustanovenia tohto článku na navrhované činnosti slúžiace účelom obrany štátu, ak sa táto Strana domnieva, že takéto uplatnenie môže mať nepriaznivý vplyv na tieto účely.

46. Podľa čl. 9 ods. 2 Aarhuského dohovoru, každá strana v rámci svojho vnútroštátneho práva zabezpečí, aby členovia zainteresovanej verejnosti a) majúci dostatočný záujem alebo, alternatívne, b) ak pretrváva porušovanie ich práva v prípadoch, kde to právne predpisy Strany upravujúce správne konanie požadujú ako predbežnú podmienku, mali prístup k procesu preskúmania pred súdom a/ alebo iným nezávislým a nestranným orgánom ustanoveným na základe zákona na účely napadnúť vecnú a procesnú zákonnosť akéhokoľvek rozhodnutia, úkonu alebo opomenutia podliehajúceho článku 6 a v prípadoch ustanovených vnútroštátnym právom a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 3, iným relevantným ustanoveniam tohto dohovoru. O tom, čo predstavuje dostatočný záujem a porušovanie práva, bude rozhodnuté v súlade s požiadavkami vnútroštátneho práva a v súlade s cieľom dať zainteresovanej verejnosti široký prístup k spravodlivosti v rámci rozsahu pôsobnosti tohto dohovoru. Na tento účel sa záujem akejkoľvek mimovládnej organizácie, ktorá spĺňa požiadavky uvedené v článku 2 ods. 5, považuje za dostatočný na účely písmena a/. Tieto organizácie budú považované za také, ktorých práva môžu byť porušené na účely písmena b/. Ustanovenia odseku 2 nevyklúčujú možnosť predbežného preskúmania správnym orgánom a nie je nimi dotknutá požiadavka uplatnenia správneho preskúmania pred súdnym preskúmaním, ak takáto požiadavka vyplýva z vnútroštátneho práva.

47. Podľa čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru, navyiac, bez toho, aby boli dotknuté procesy preskúmania uvedené v odsekoch 1 a 2, každá Strana zabezpečí, ak sú splnené podmienky uvedené v jej vnútroštátnom práve, ak sú nejaké, aby členovia verejnosti mali prístup k správne alebo súdne

konaniu umožňujúcemu napadnutie úkonov a opomenutí súkromných osôb a orgánov verejnej moci, ktoré sú v rozpore s jej vnútroštátnym právom v oblasti životného prostredia.

48. Podľa § 3 ods. 2 SP správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

49. Podľa § 32 ods. 1 SP správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

50. Podľa § 32 ods. 2 veta prvá a druhá SP podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán

51. Podľa § 33 ods. 2 SP správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

52. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

53. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

54. Podľa § 59 SP Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni (ods. 1). Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí (ods. 2). Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správnomu orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný (ods. 3). Proti rozhodnutiu odvolacieho orgánu o odvolaní sa nemožno ďalej odvolať (ods. 4).

55. Podľa § 61 SP Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy, vydanému v prvom stupni, možno podať na tomto orgáne v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia rozklad; včas podaný rozklad má odkladný účinok (ods. 1). O rozklade rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie. Proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať (ods. 2). Ustanovenia o odvolacom konaní sa primerane vzťahujú aj na konanie o rozklade (ods. 3).

IX. Posúdenie veci správnym súdom

56. Správny súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného orgánu verejnej správy, preskúmal v rozsahu uplatnených žalobných bodov (§ 134 ods. 1 SSP) napadnuté opatrenie, ako aj priebeh administratívneho konania predchádzajúci jeho vydaniu, vychádzajúc zo stavu, ktorý existoval v čase vydania opatrenia (§ 135 ods. 1 SSP), a dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná.

57. Z pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že ďalší účastník 1/ ako zástupca skupiny objednávateľov podal žalovanému dňa 15.04.2016 žiadosť o zmenu veľkosti a predĺženie doby platnosti prieskumného územia Snina. K žiadosti ďalšieho účastníka 1/ o zmenu veľkosti a predĺženie doby platnosti prieskumného územia Snina zaujali stanoviská Ministerstvo zdravotníctva SR, Štátny geologický ústav Dionýza Štúra a Obvodný banský úrad v Košiciach. Dňa 06.05.2016 žalobca doručil žalovanému podanie zo dňa 04.05.2016, ktorým sa domáhal postavenia účastníka v konaní vo veci zmeny prieskumného územia Snina, pretože môžu byť dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny.

58. Žalovaný rozhodnutím číslo spisu: 5019/2016-7.3, číslo záznamu: 28109/2016 zo dňa 18.05.2016 vylúčil žalobcu zo správneho konania vo veci predĺženia doby platnosti prieskumného územia „Snina - ropa a horľavý zemný plyn“. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca dňa 07.06.2016 rozklad, o ktorom rozhodol minister životného prostredia SR, rozhodnutím č. 6422/2016-9.2 (14/2016-rozkl.), záznam č. 39045/2016 (1) zo dňa 13.07.2016, zamietol rozklad žalobcu a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

59. Súčasne s prvostupňovým rozhodnutím o vylúčení žalobcu zo správneho konania doručil žalovaný žalobcovi dňa 23.05.2016 - žiadosť ďalšieho účastníka 1/ o zmenu veľkosti predĺženia doby platnosti prieskumného územia Snina, stanoviská Obvodného banského úradu v Košiciach a Okresného úradu Prešov vrátane mapy prieskumného územia a oznámil žalobcovi, že mu ich zasiela ako domnelému účastníkovi konania s tým, že celý spisový materiál je k dispozícii v sídle sekcie geológie a prírodných zdrojov žalovaného.

60. Medzi účastníkmi bolo sporné účastníctvo žalobcu v konaní o zmene (zmenšení) prieskumného územia „Snina - ropa a horľavý plyn“.

61. Správne mu súdu je z jeho činnosti známe, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 6S/268/2020 zo dňa 09.02.2023, právoplatným dňa 21.02.2023 rozhodnutie ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 6422/2016-9.2 (14/2016-rozkl.), záznam č.: 39045/2016 (1) zo dňa 13.07.2016 ako aj prvostupňové rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky číslo spisu: 5019/2016-7.3, číslo záznamu: 28109/2016 zo dňa 18.05.2016 zrušil a vec vrátil Ministerstvu životného prostredia Slovenskej republiky na ďalšie konanie. V odôvodnení rozsudku uviedol, že konanie o určenie prieskumného územia ako také, vrátane konania o predĺženie doby platnosti prieskumného územia, napriek tomu, že v ďalších štádiách bude zahŕňať aj prípadné posudzovanie jeho vplyvov na životné prostredie, je konaním s veľkým potenciálom zásahu do životného prostredia v každom štádiu, a preto musí byť verejnosti prístupné v akomkoľvek štádiu. Žalobca ako občianske združenie, ktorého jedným z jeho poslání je aj ochrana životného prostredia, by mal byť ako účastník predmetného administratívneho konania akceptovaný, keďže je možné predpokladať, že jeho účasť v takomto konaní prispieje k naplneniu legitímneho cieľa - zabezpečenia účasti verejnosti na prijímaní rozhodnutí týkajúcich sa životného prostredia a obhajoba oprávnených záujmov na jeho ochrane.

62. Vychádzajúc z obsahu napadnutého listu v nadväznosti na ustanovenie § 3 ods. 1 písm. c) Správneho súdneho poriadku správny súd ustálil, že ide o opatrenie orgánu verejnej správy, ktoré podlieha súdnemu prieskumu. Podstatou opatrenia, ktorým žalovaný oznámil žalobcovi, že nie je možné posudzovať jeho podanie ako rozklad, bola skutočnosť, že nebol podaný účastníkom konania.

63. Z citovaných ustanovení zákona o životnom prostredí, geologického zákona a zákona o ochrane prírody a krajiny vyplýva, že určenie prieskumného územia zahŕňa oprávnenie pre držiteľa prieskumného územia vykonávať geologické práce. V predmetnom konaní ide o geologické práce – ložiskový geologický prieskum vyhradených nerastov v etape vyhľadávacieho ložiskového geologického prieskumu. Geologickými prácami podľa ustanovenia § 2 ods. 4 geologického zákona, sú fyzikálne agrochemické práce, okrem iného aj vrtné práce, podzemné práce a zemné práce, výstavba a prevádzkovanie dočasných merných objektov, zriaďovanie zatlačacích a pozorovacích staníc, skúšobných zariadení, dočasných pracovísk a prístupových ciest k nim. Geologické práce vykonávané v etape vyhľadávacieho ložiskového geologického prieskumu, sú nepochybne prácami, s ktorými sú spojené fyzikálne a iné vplyvy na životné prostredie. V etape vyhľadávania vrtných a podzemných prác zriaďovania pracovísk prístupových ciest k nim, ide o priamy zásah do tých zložiek životného prostredia, ktorými sú pôda, pôdy kryt, vrátane flóry a fauny, ktorá je súčasťou toho pôdneho krytu. Uvedené činnosti zároveň pri ich vykonávaní môžu nepochybne pôsobiť rušivo na životné prostredie a ekosystém.

Rozsah a závažnosť vplyvov uvedenej činnosti na krajinu sú predmetom samotného konania. Vplyv geologický prác v etape ložiskového geologického prieskumu, ktorý je vykonávaný v rámci určenia prieskumného územia, o predĺženie ktorého sa vedie predmetné administratívne konanie, zákonodarca upravil v ustanovení § 9 ods. 1 písm. g) zákona o ochrane prírody a krajiny, v ktorom ustanovil, že orgán ochrany prírody je dotknutým orgánom, a to nielen v konaní o určenie prieskumného územia, ale aj o predĺžení doby platnosti prieskumného územia. Takže vplyv a dopad na životné prostredie sa predpokladá a pripúšťa. Geologický zákon výslovne neurčuje účasť občianskeho združenia ako je žalobca v takomto konaní.

64. Procesné predpisy o účastníctve je nutné v prejednávanej veci vykladať s prihliadnutím na cieľ sledovaný právom na priaznivé životné prostredie. Je nepochybné, že vzhľadom aj na niektoré ďalšie medzinárodno-právne dokumenty (napríklad Dohovor ohodnotení vplyvu na životné prostredie presahujúce štátne hranice z 25.02.1991 publikovaný vo forme oznámenia Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 162/2000 Z.z.) ako aj na niektoré právne akty Európskej únie [najmä Smernica Rady z 27.06.1985 o posudzovaní vplyvov niektorých verejných alebo súkromných projektov na životné prostredie (č. 85/357/EHS)] sa pri procesoch posudzovania vplyvov zámerov stavieb (činností) na životné prostredie verejnosťou realizuje základné právo na informácie o životnom prostredí, a preto je nutné zobrať do úvahy aj to, že zmyslom tohto základného práva jednotlivca je znášať spoluzodpovednosť za zachovanie priaznivého stupňa životného prostredia a tiež sa spolupodieľať sa na kontrole krokov, ktoré tento stav životného prostredia nielen v súčasnosti ale aj v budúcnosti môžu reálne ovplyvniť. Medzinárodnoprávne záväzky Slovenskej republiky týkajúce sa zabezpečenia práva verejnosti na životné prostredie majú v konečnom dôsledku ten dopad, že narúšajú klasickú koncepciu aktívnej legitímácie jednotlivcov v konaní pred správnymi orgánmi tým, že priznávajú postavenie účastníka konania aj verejnosti, resp. v niektorých prípadoch iba verejnosti zainteresovanej na ochrane životného prostredia.

65. Podľa čl. 9 ods. 3 Aarhuskeho dohovoru platí, že bez toho, aby boli dotknuté procesy preskúmania uvedené v odsekoch 1 a 2, každá strana zabezpečí, ak sú splnené podmienky uvedené v jej vnútroštátnom práve, ak sú nejaké, aby členovia verejnosti mali prístup k správne alebo súdne konaniu umožňujúcemu napadnutie úkonov a opomenutí súkromných osôb a orgánov verejnej moci, ktoré sú v rozpore s jej vnútroštátnym právom v oblasti životného prostredia.

66. Slovenská republika okrem iného prevzala na seba medzinárodný záväzok zabezpečiť v zmysle čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru prístup verejnosti k správnym a súdnym konaniam, a pokiaľ zákonodarná alebo výkonná moc nevykonala príslušné normotvorné (všeobecne záväzné) kroky k vytvoreniu vhodných podmienok na implementáciu tohto subjektívneho práva jednotlivca v slovenskom právnom poriadku, potom súdna moc na základe ústavného kritéria prednosti komunitárneho práva (čl. 7 ods. 2 Ústavy SR) a zásady lojálnej spolupráce (čl. 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii) a rešpektovania princípu právneho štátu (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR) musí v prípade jednotlivca dovoľávajúceho sa v konkrétne prejednávanej veci na právo prístupu verejnosti k správnym a súdnym konaniam toto právo mu v individuálnej veci priznať. Uvedená myšlienka zabezpečenia prístupu verejnosti ku konaniam je už zdôraznená v odsekoch 7. a 8. recitálu preambuly k Aarhuskemu dohovoru, kde je jednoznačne uvedené, že každá zmluvná strana (t.j. aj Slovenská republika ako signatár zmluvy): „7. uznávajú tiež, že každý človek má právo na život v životnom prostredí, ktoré je primerané na zachovanie jeho zdravia a dosiahnutie blahobytu, a súčasne je povinnosťou každého, jednotlivco aj spoločne s inými, chrániť a zlepšovať životné prostredie v prospech súčasných i budúcich generácií, 8. s ohľadom na to, že na zabezpečenie tohto práva a na splnenie tejto povinnosti občania musia mať prístup k informáciám, musia mať právo podieľať sa na rozhodovacom procese a musia mať prístup k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia a v tomto smere, uznávajú, že občania môžu potrebovať pomoc pri vykonávaní svojich práv“.

67. Žalobca ako občianske združenie, ktorého jedným z poslání je aj ochrana životného prostredia, mal byť ako účastník konania o zmene prieskumného územia akceptovaný, keďže je možné predpokladať, že jeho účasť v takomto konaní prispeje k naplneniu legitímneho cieľa - zabezpečenia účasti verejnosti na prijímaní rozhodnutí týkajúcich sa životného prostredia a ochranu životného prostredia.

68. Správny súd sa s právnym názorom vysloveným Krajským súdom v Bratislave v rozsudku sp. zn. 6S/268/2020 zo dňa 09.02.2023 v plnom rozsahu stotožňuje. V konaní o zmene prieskumného konania nebol daný dôvod na vylúčenie žalobcu z konania a žalovaný bol povinný so žalobcom konať ako s účastníkom konania (zainteresovanou verejnosťou).

69. Žalovaný však žalobcu vylúčil z okruhu účastníkov administratívneho konania a 15 dní po doručení rozhodnutia o jeho vylúčení z účastníctva v konaní vo veci samej rozhodol. Prvostupňové meritórne rozhodnutie žalobcovi napriek tomu doručil, následne však rozklad podaný žalobcom vybavil napadnutým opatrením tak, že mu oznámil, že nebol podaný účastníkom konania. O rozklade podanom včas účastníkom konania (žalobcom) však bol žalovaný povinný podľa § 61 ods. 2 SP po jeho preskúmaní vydať rozhodnutie. Keďže žalovaný takto nepostupoval, a žalobcom - účastníkom konania včas podaný rozklad vybavil napadnutým opatrením - nesprávne právne vec posúdil, čím žalobcovi odňal procesné práva, ktoré mu dáva § 3, § 33, § 47, § 53 atď. Správneho poriadku.

70. Správny súd na základe zistených skutočností a citovaných právnych predpisov dospel k záveru, že žalobou napadnuté opatrenie žalovaného je vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, čo je dôvodom na zrušenie napadnutého opatrenia ako aj prvostupňového rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. a/ SSP a vrátenie veci orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

71. Podľa § 191 ods. 6 SSP, právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu. Úlohou žalovaného bude po vrátení veci umožniť žalobcovi uplatniť mu všetky jeho práva vyplývajúce z účastníctva v konaní, poskytnúť mu potrebné hmotnoprávne a procesnoprávne poučenia, vrátane práva vyplývajúceho mu z ustanovenia § 33 ods. 2 SP a dať mu pred vydaním prípadného rozhodnutia priestor pre oboznámenie sa s podkladmi, ktoré obstaral a umožniť mu vyjadriť sa k nim, ako aj k spôsobu ich získania, ako aj navrhnúť ich doplnenie a následne zvoliť ďalší procesný postup.

72. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 167 SSP v spojení s § 467 ods. 3 SSP a úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania pred správnym súdom a kasačným súdom v plnom rozsahu voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

73. Ďalším účastníkom konania súd náhradu trov konania pred správnym súdom a kasačným súdom podľa 169 SSP v spojení s § 467 ods. 3 SSP nepriznal, keďže v konaní ďalším účastníkom konania nevznikli žiadne trovy, ktoré by súviseli s plnením povinnosti uloženej správnym súdom.

74. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

SpisovaZnacka

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jeden mesiac od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave (§ 493e SSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci písm. c/).